

Münire (Yakup Kadri Karaosmanoğlu- Hep O Şarkı)

Karakter Münire hayatını ve yaşadığı acı hatıraları roman haline getirmiş, okumayı ve yazmayı çok seven, yaşayamadıklarını kitaplarda bulan duygusal bir karakterdir. Saygın, kalburüstü bir ailenin tek kızıdır. Görgü kurallarına ve ailesine bağlılığı, hayatının gidişatını şekillendirmiştir. Evlilik yıllarına kadar dışadönük, sosyal bir karakterdir. Acı evlilik tecrübesinin ve hayal kırıklıklarının ardından, asosyal, içine kapanık bir hale bürünmüştür. Hayatını, kavuşamadığı aşkına ve hayallerine adanmıştır.

Aktiviteler Genç kızlık zamanlarında ailesiyle yazlık ve kışlık konaklarında zaman geçirir Münire. Ailesi saraya oldukça yakın, şatafatlı, gözde bir ailedir. Cemiyet hayatına ve müsiği gecelerine erken yaşlardan itibaren katılır. Evliliğinde ise çok nadir ev dışına çıkar, belki senede bir, iki seferi geçmez. Koca evinde kayınvalidesinin oturup kalkmaktan zevk aldığı, sohbet ettiği kenar mahalle hanımlarından ziyade hayat yoktur. Tasvip etmediği kimselerle zaman geçirmektense, küçüklüğünden beri çok zevk aldığı okuma ve yazmaya kendini verir. Telif, tercüme çok sayıda kitap bitirir. Ne var ki, olgunluk yıllarında daha hissi türler seçer, diğer zamanlarda ise kanaviçe işlemekle meşgul olur. İleri yaşlarında halasının teşviki ile birkaç kez Bektaşî toplantılarına icabet eder.

ÖRNEK ANILAR

Duygusal Münire kendini bildiği ilk zamanlardan itibaren Cemil'e aşiktir. Her an aklında Cemil vardır. Günlük ruh hali bile O'nunla alakalıdır. “ O, bazen beni hiç görmemezlikten gelirdi, yahut da beni hiç beğenmemiş gibi davranırdı. O vakit ne yosmalığımдан, ne de bayram sevincimden eser kalırdı. Dünya gözüme zindan kesilirdi.”

Kıskanç Münire, hayatını ve hayallerini Cemil'e karşı kurmuştu, mutluluğunu Cemil'e bağlamıştı. Bu uğurda emsalsiz bir kıskanç olmuştu. Ergen yaşlarında hiç arkadaşı kalmasa bile, gençliğinde arkadaşlarına çok düşküdü. Hatta, annesi tasvip etmediği halde, kendi ayarında bulunmayan Sıdika'yı severdi, ancak, birgün Cemil ve Sıdika'yı bahçede yakınlaşmış gördüğünde çok kıskandı, tereddütsüz bu arkadaşlığı bitirdi. “Nasıl oldu da o gün, o körebe oyununda gözlerim sımsıkı bağlı olduğu halde onun, Emirgan imamının kızı Sıdika ile birlikte sinip gizlendiği yeri bulmuştum? Ah keşke bulmaz olsaydım. Elim kocaman fıstık ağacının arkasına doğru uzanırken keşke taş kesilseydi de birbirine yapışmış gibi duran o iki kafaya değdiği vakit hiçbir şey hissetmeseydim.”

Ailesine Bağlı Hayatı ve istikbali Cemil ile birlikte olmakta bulan Münire, Cemil'in çapkın olarak anılan kötü şöhretinden ötürü babası tarafından tasvip edilmedi. Cemil'in babası ne kadar yalvarıp yakarsada Münire'nin babasına bu izdivacı kabul ettiremedi. Babası, yalından kapı komşusu, en yakın dostuyla arkadaşlığını bitirmeyi göze aldı. Münire babasının bu kararına çok üzüldü, ancak, ailesi tarafından onaylanmayan bir evliliği yapamayacağını bilincindeydi. Hayatını babasının hükmüne göre çizdi. Ebeveynlerine sevgi ve hürmetini hiç azaltmadı. “babam ölümden daha zorlu çıktı, demiştim. Sakın, bu sözümünden babama karşı bir kötöleme veya bir kinlenme manası çıkarmayın. Ben o vakit herhangi bir isyan hissine kapılmış değildim.”

İçine Kapanık Münire ergenlik dönemlerinde ailesi ile cemiyet hayatına katılmaktan, müzik dinlemekten hoşlanırdı. Bu toplantılarda Cemil'i görmek onu heyecanlandırırđı. Olgunluk zamanlarındaysa ne ailesi, arkadaşları ne de sosyal çevresi kalmıştı. Yalnız kalıp kabuğuna çekilmekten başka istediği hiçbir şey yoktu. Halası ise yeğeninin kendisini diri diri mezara gömmesinden rahatsızdı. Halasının ısrarları karşısında “ eğer bu davetlere gitmek zahmetine benim için katlanıyorsanız kabul etmem, zira, ben şu köşeciğimde oturup kendimi dinlemekten başka şeyden zevk almaz oldum.”

Merhametli Hayatı Cemil'e karşı duyduğu aşk ve sevgiyle bedbaht olsa bile Münire O'na karşı haddinden fazla merhametliydi. Güçlü, varlıklı ve şaşalı hayatı olan, herkesin gıpta ile baktığı aşkının düştüğü hazin duruma üzüldü, kendini Cemil'in yerine koyardı. “ Ben artık kendi acımı duymuyorum; içim yalnız merhametle doludur. Bütün bir ömür buyunca sevdiğim, kıskandığım, hasretini çektiğim adama ben şimdi yalnız acıyorum.”